

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง
ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน
พ.ศ. 2552

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสั่งให้
ข้าราชการออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 18 (2) (12) และ (13) แห่งพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2541 และมาตรา 17 มาตรา 57 (1) (2) (3) (4) (6) (8) และ (9) และมาตรา 58
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 และแก้ไขเพิ่มเติม โดย
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 สภามหาวิทยาลัย
รามคำแหง จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการ
ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน พ.ศ. 2552”

ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
“สภามหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	สภามหาวิทยาลัยรามคำแหง
“อธิการบดี”	หมายความว่า	อธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง
“ก.บ.ม.”	หมายความว่า	คณะกรรมการบริหารงานบุคคล

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
สังกัดมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ข้อ 4 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงและหลักฐานทางการแพทย์ที่ชัดเจนเป็นที่ประจักษ์ว่า
ข้าราชการผู้ใดเจ็บป่วยจนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้โดยสม่ำเสมอ หรือเป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน
ไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคที่กำหนดใน กฎ ก.พ.อ. ว่าด้วยโรคที่มีลักษณะต้องห้ามเป็นข้าราชการ
พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ให้อธิการบดีโดยอนุมัติของ ก.บ.ม. สั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการ
เพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามมาตรา 57 (1) และ (3) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

หากไม่ปรากฏหลักฐานที่ชัดเจน แต่มีพฤติการณ์เป็นที่ปรากฏว่าข้าราชการ ผู้ใดเจ็บป่วย จนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้โดยสม่ำเสมอหรือเป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบหรือเป็น โรคที่กำหนดในกฎ ก.พ.อ. ว่าด้วยโรคที่มีลักษณะต้องห้ามเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง หากผลการสอบข้อเท็จจริงมีพยานหลักฐานเป็นที่ ประจักษ์ ให้อธิการบดีโดยอนุมัติของ ก.บ.ม. สั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จ บำนาญเหตุทดแทนได้

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ห้ามมิให้สั่งให้ออกย้อนหลังไป ก่อนวันออกคำสั่ง

ข้อ 5 ข้าราชการผู้ใดจะสมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ จะต้องยื่นคำขอและรายละเอียดตามแบบคำขอท้ายข้อบังคับนี้ โดยยื่นต่อผู้บังคับบัญชาไปตามลำดับ จนถึงอธิการบดีเพื่อพิจารณาเสนอ ก.บ.ม. สั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ เหตุทดแทนตามมาตรา 57 (2) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ให้ยื่นคำขอก่อน ไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทาง ราชการล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 60 วัน

หากไม่ยื่นคำขอตามแบบคำขอ ให้ทำเป็นหนังสือโดยให้มีรายละเอียดตามแบบคำขอ ความในข้อนี้ไม่ใช่บังคับกับข้าราชการผู้จะไปปฏิบัติงานตามพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วย การกำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ

ข้อ 6 การสั่งให้ข้าราชการผู้ใดออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน กรณีสมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการตามข้อ 5 ให้อธิการบดีโดยอนุมัติของ ก.บ.ม. พิจารณาอนุญาตได้เท่าที่จำเป็น โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยและ ผลประโยชน์ของทางราชการ หากมีผลกระทบต่อจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย หรือข้าราชการผู้นั้น อยู่ในระหว่างปฏิบัติราชการชดใช้ทุนหรือปฏิบัติราชการตามข้อผูกพันกับทางราชการ จะไม่อนุญาตก็ได้

ข้อ 7 เมื่อปรากฏว่าข้าราชการผู้ใดขาดสัญชาติไทย หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง ข้าราชการการเมือง หรือเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง ให้ อธิการบดีโดยอนุมัติของ ก.บ.ม. สั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุ ทดแทนตามมาตรา 57 (3) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันที่ขาดคุณสมบัติหรือมี ลักษณะต้องห้าม

ข้อ 8 เมื่อศาลสั่งให้ข้าราชการผู้ใดเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือศาลพิพากษา ให้ข้าราชการเป็นบุคคลล้มละลาย ให้อธิการบดีโดยอนุมัติของ ก.บ.ม. สั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจาก ราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามมาตรา 57 (3) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันที่ศาลมีคำสั่งหรือ คำพิพากษา

ข้อ 9 เมื่อมีพฤติการณ์ปรากฏว่าข้าราชการผู้ใดไม่เลื่อมใสในการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ให้อธิการบดี ดำเนินการสอบสวน เมื่อผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้นั้นไม่เลื่อมใสในการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ให้อธิการบดีโดย อนุมัติของ ก.บ.ม. สั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุขาดแทนตามมาตรา 57 (4) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไข เพิ่มเติม

การสอบสวนตามวรรคหนึ่งให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและขั้นตอนในการสอบสวนพิจารณาทางวินัย พ.ศ. 2551 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 10 เมื่อมีการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่ข้าราชการปฏิบัติหน้าที่หรือ ดำรงอยู่และมีอาจย้ายให้ข้าราชการนั้นไปปฏิบัติงานที่หน่วยงานอื่นได้ ให้อธิการบดีโดยอนุมัติของ ก.บ.ม. สั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุขาดแทนตามมาตรา 57 (6) แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม เว้นแต่ ทางราชการยังมีความจำเป็นที่จะให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันที่มีการเลิกหรือยุบ หน่วยงานหรือตำแหน่งที่ข้าราชการปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่

ข้อ 11 เมื่อข้าราชการผู้ใดถูกจำคุกโดยคำสั่งศาลหรือคำพิพากษาถึงที่สุด ในความคิด ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ให้อธิการบดีโดยอนุมัติของ ก.บ.ม. สั่งให้ข้าราชการผู้นั้น ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุขาดแทนตามมาตรา 57 (8) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันที่ถูกจำคุกโดยคำสั่ง ศาลหรือคำพิพากษาถึงที่สุด

ข้อ 12 เมื่อข้าราชการผู้ใดถูกสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่ผลการ สอบสวนไม่อาจลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงได้ ให้อธิการบดีโดยอนุมัติของ ก.บ.ม. เสนอสภา มหาวิทยาลัยพิจารณา หากมีมติว่าถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ให้สั่งให้ข้าราชการ ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุขาดแทนตามมาตรา 57(9) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ห้ามมิให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปก่อนวันออก คำสั่ง

ข้อ 13 เมื่อข้าราชการผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้อธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการตั้งแต่วันที่ไปรับราชการทหาร

ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง และต่อมาปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นอยู่ก่อนไปรับราชการทหาร ให้อธิการบดีโดยอนุมัติของ ก.บ.ม. สั่งเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ออกตามวรรคหนึ่งเป็นให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นนั้นได้

ข้อ 14 เมื่ออธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้ใดออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามข้อ 4 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 10 และข้อ 11 แล้วให้รายงานสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา

ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่า การสั่งให้ออกจากราชการมิได้ดำเนินการโดยเคร่งครัดหรือเป็นธรรมเนียม จะสั่งให้ทบทุนการดำเนินการและสั่งการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสมก็ได้

ข้อ 15 การสั่งให้ข้าราชการผู้ใดออกจากราชการ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามข้อบังคับนี้ จะต้องให้ข้าราชการผู้นั้นมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานอย่างเต็มที่ เว้นแต่การสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ 13 วรรคแรก

ข้อ 16 ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2552

(นายประจวบ ไชยสาส์น)

นายกสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง